

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 9515100167
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9515100167.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obžalovaného S. U. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB-3T 27/2015, na verejnom zasadnutí dňa 28. júna 2016 v Bratislave, o odvolaní obžalovaného S. U. proti rozsudku Špecializovanom trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 03. novembra 2015, sp. zn. BB-3T 27/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. U. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 3. novembra 2015, sp. zn. BB-3T 27/2015, uznal obžalovaného S. U. za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 24. októbra 2014 v čase o 10.58 hod. v Bratislave, Studená 9, na prevádzke Stanice technickej a emisnej kontroly - ROTOS STK, a.s. - Studená, vlastníkom ktorej je právnická osoba ROTOS STK, a. s. so sídlom v Bratislave, ul. Račianska 184/B, IČO: 44991347, v druhej miestnosti budovy po príchode cez vchodovú bránu pre motorové vozidlá poskytol finančnú hotovosť vo výške 70,- Eur F. E. pôsobiacemu ako technik Stanice technickej a emisnej kontroly ROTOS - STK, a.s. - Studená, v súvislosti s vykonávaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, s evidenčným číslom G., VIN: T., z čoho suma vo výške 49,- Eur bola určená na uhradenie poplatkov za vykonanie technickej kontroly a emisnej kontroly a suma najmenej vo výške 20,- Eur bola určená ako úplatok F. E. za schválenie spôsobilosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách.

Za to mu Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný S. U. včas odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný S. U. namietal predovšetkým skutočnosť, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil skutok ako trestný čin, nakoľko nebola naplnená subjektívna a objektívna stránka trestného činu podplácania v zmysle § 333 ods. 1 Tr. zák., keďže nebol preukázaný úmysel obžalovaného a jeho konanie nesmerovalo k poskytnutiu ani sľúbeniu úplatku.

Obžalovaný nepopiera, že svedkovi F. E. zaplatil sumu 70,- eur, avšak len z dôvodu, že takáto suma bola od neho F. E. požadovaná za vykonanie emisnej a technickej kontroly, čo korešponduje aj s výpoveďou svedka F. E., ktorý potvrdil, že jeho zákazníci mali vedomosť o poplatku za emisnú a technickú kontrolu v hodnote 70,- Eur. Obžalovaný nepovažuje poskytnutie vyššej sumy ako je uvedená v cenníku za poskytnutie úplatku, keďže konal v omyle a bez úmyslu. Nebol uzrozumený s cenníkom STK a zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva povinnosť oboznamovať sa s cenníkom.

Obžalovaný konštatovanie prvostupňového súdu: „je krajne nepravdepodobné, že pri takých častých návštevách obžalovaného na stanici STK, by tento nevedel o tom, že poplatok za vykonanie STK osobného motorového vozidla je v sume 49,- eur," považuje za ničím nepodloženú úvahu.

Obžalovaný uviedol, že z prejednávanej veci je zrejmé, že nemohol sledovať zámer všeobecného záujmu za úplatok, pretože na to nemal žiaden dôvod, osobné motorové vozidlo, ktoré dovezol na stanicu technickej a emisnej kontroly, ako potvrdzuje záver z vykonanej technickej a emisnej kontroly vykazovalo 4 ľahké závady, teda vozidlo bolo spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách, a preto obžalovanému nebola poskytnutá výhoda. Obžalovaný sa na STK vopred objednal, teda nesledoval zámer, aby bol akokoľvek, čo i len časovo zvýhodnený. Ďalej uviedol, že zaplatil za vykonanie technickej a emisnej kontroly až následne, po vykonaní kontrol, a to v miestnosti, v ktorej sa nachádzalo viacero osôb, pričom sa žiadnym spôsobom nesnažil skryť hotovosť, ktorú nemal pripravenú, ale ako je možné vidieť na obrazovo-zvukovom zázname je zrejmé, že obžalovaný sa správal uvoľnene, bez akéhokoľvek náznaku zámeru podplácať svedka F. E. a opačný názor, ktorý prezentoval prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku považuje za zavádzajúci, nepodložený žiadnymi argumentmi.

V závere svojho odvolania obžalovaný konštatuje, že v prejednávanej veci všetky dôkazy nasvedčujú tomu, že obžalovaný nemal vedomosť o inej výške poplatku za emisnú a technickú kontrolu, ako poskytol svedkovi F. E., teda nemal úmysel poskytnúť úplatok, keďže konal v omyle.

Obžalovaný S. U. preto navrhol, aby Najvyšší súd SR v súlade s § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom rozhodol a obžalovaného spod obžaloby oslobodil alebo v súlade s § 322 ods. 1 Tr. por. rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd odvolací po zistení, že neprichádza do úvahy zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodov uvedených v § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku (teda všetkých jeho výrokov), ako aj správnosť postupu, ktoré im predchádzalo, berúc do úvahy aj chyby, nevytýkané v odvolaní, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Po splnení prieskumnej povinnosti v uvedenom rozsahu Najvyšší súd dospel k názoru, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obžalovaný nepoprel, že sa skutok stal tak ako je popísaný v obžalobe, popiera však, že skutok je

trebným činom, nakoľko nebola naplnená subjektívna a objektívna stránka trebného činu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák..

Špecializovaný trebný súd v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy vykonané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia a urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia. Úmysel obžalovaného súd vyvodzoval zo skutočností, že obžalovaný musel mať vedomosť o výške poplatku za vykonanie emisnej a technickej kontroly, nakoľko v prevádzke bol na viacerých miestach vyvesený cenník, poukázal na kamarátsky vzťah obžalovaného so svedkom F. E., pri platení za STK v sume 70,- Eur nečakal na výdavok a konanie obžalovaného a svedka pomenoval ako „opakujúci sa zabehnutý postup medzi dvoma kamarátmi bez potreby verbálneho vyjadrenia pri poskytovaní či preberaní úplatku.“

Najvyšší súd len dopĺňa preukázanie úmyslu obžalovaného konať spôsobom zodpovedajúcim naplneniu skutkovej podstaty trebného činu podplácania v zmysle § 333 ods. 1 Tr. zák., ktoré jednoznačne vyplýva z obrazovo-zvukového záznamu zo dňa 24. októbra 2014 a z jeho prepisu (č. l. 88). Z predmetného obrazovo-zvukového záznamu je zrejmé, že pri podávaní sumy 70,- Eur svedkovi F. E. ich obžalovaný odovzdával so slovami ... „pre teba tak“, po čom si svedok F. E. vyčlenil najmenej 20,- Eur z uvedenej sumy a položil ich na svoju klávesnicu. Preto je nesprávne vyjadrené konštatovanie úmyslu obžalovaného Špecializovaným trebným súdom slovami „...je krajne nepravdepodobné, že nevedel o tom, že poplatok za emisnú a technickú kontrolu je 49,- Eur“, nakoľko z uvedeného je jasne preukázaná vedomosť obžalovaného o výške poplatku za emisnú a technickú kontrolu a tým aj jeho samotný úmysel.

K obhajobe obžalovaného, že vozidlo bolo spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách, a preto mu nebola poskytnutá výhoda, Najvyšší súd uvádza, že k naplneniu skutkovej podstaty trebného činu podplácania sa nevyžaduje, aby páchatel chcel dosiahnuť protiprávne zvýhodnenie teda v danom prípade, ak by obžalovaný chcel za úplatok získať emisnú a technickú kontrolu na vozidlo nespôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách.

Rovnako neobstoí ani námietka obžalovaného, že svedkovi zaplatil 70,- Eur až po vykonaní kontroly, pretože je irelevantné kedy došlo k poskytnutiu úplatku; k poskytnutiu úplatku môže dôjsť pred alebo po obstaraní veci všeobecného záujmu, a to aj bez predchádzajúcej dohody.

Špecializovaný trebný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré si v predmetnej veci odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je taktiež zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o otázke viny a trestu.

Najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením právneho posúdenia činu obžalovaného ako prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a za zákonný považuje aj výrok o treste, nakoľko druh a výmera trestu zodpovedá kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu generálnej, ako aj individuálnej prevencie, a preto odvolanie obžalovaného S. U. proti rozsudku Špecializovaného trebného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 03. novembra 2015, sp. zn. BB-3T 27/2015, ako nedôvodné podľa § 319 Trebného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.